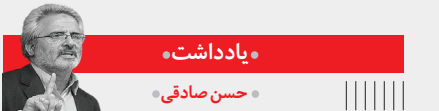

یک‌سوم شاغلان خانگی فاقد پوشش بیمه‌ای‌اند

رئیس دبیرخانه ستاد حمایت و ساماندهی مشاغل خانگی با بیان اینکه یک‌سوم شاغلان کسب‌وکارهای خانگی فاقد پوشش بیمه‌ای هستند، از اجرای بیمه‌فراگیر برای این مشاغل به‌شرط تأمین منابع خبر داد. مهناز امامدادی به‌خبرگزاری «مهر» گفته، در سه سال گذشته از طریق سامانه مشاغل خانگی، برای ۱۵۱ هزار نفر شغل ایجاد شده است. وی از پیشنهادهای معاونت رفاه اجتماعی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی برای بهره‌گیری از ظرفیت بیمه‌فراگیر برای پوشش بیمه‌ای مشاغل خانگی نیز خبر داده و گفته، عملی شدن این پیشنهادها در سال جاری وابسته به تأمین منابع است.

یکشنبه ● ۱۸ فروردین ۱۳۹۸ ● شماره صد و نود و پنج

ا ت ی چ ع ه ن و

● **یادداشت** ●

● **حسن صادقی** ●

پیام نوروزی مقام معظم رهبری امسال نور امید را در کالبد نیمه‌جان تولید صنعتی دمدید. امید دارد این پیام، چراغ هدایتگر فاصله گرفتن از خصوصی‌سازی ضدتولید باشد. اگر واقعاً بنا داریم شعار رهبر عزیزمان به‌درستی اجرا و محقق شود و همانند برخی سال‌های گذشته فقط روی بیلبوردهای تبلیغاتی منعکس نشود، می‌بایست گذشته تولید صنعتی را مورد بازخوانی قرار دهیم تا مشخص شود عوامل کنار گذاشتن تولید داخل و روی آوردن به برخی محصولات وارداتی بیگانه چه بوده است. اگر بازخوانی و واکاوی گذشته اتفاق نیفتد حتماً در یک حرکت دورانی دیگر گرفتار خواهیم شد، زیرا عامل انحطاط تولید داخل از نظر بنده که سال‌ها در این حوزه فعالیت داشته و دارم موضوعی به نام خصوصی‌سازی یا خودمانی‌سازی است که منجر به پایین کشیده‌شدن فیتیله تولید صنعتی در ایران شده است. خصوصی‌سازی که به نام واردکردن فناوری روز، ارز را از کشور خارج کرده و در حالی که هیچ تکنولوژی را به ار مغان نیاورده است. خصوصی‌سازی که با استفاده از راه‌های فرار از قانون، کارگران مستعد رونق تولید را سرخورده و مدت‌ها آنان را در درون زندانی به نام واحد تولیدی محبوس کرده تا به تب اخراج یا بازنشستگی زودهنگام تن دهند. خصوصی‌سازی که کارگران را

به‌جای تشویق به تولید، تشویق به حضور در خیابان‌ها برای گرفتن امتیازی تحت‌عنوان وام و استمهال بدهی از دولت کند. در حالی که خصوصی‌سازی در مصنوعات، تجارت و خدمات یکی از مشخصه‌های دهه‌های اخیر است و در کامل‌ترین نوع خود، امروزه به لیبرالیسم و امپریالیسم ختم شده است و داعیه جهانی شدن اقتصاد، تجارت و به‌تبع آن، سیاست و فرهنگ را در سر می‌پروراند. با اندکی تأمل در می‌یابیم که نام‌گذاری سال‌ها در یک دهه اخیر، ارتباط مستقیمی با دولت داشته است و در واقع مقام معظم رهبری با تعیین نام برای این سال‌ها، بر توقعات مردم از دولت تأکید کرده‌اند. اگر ما در هریک از نام‌گذاری سال‌های گذشته جدی بودیم امروز نباید شاهد این اتفاق باشیم که تولید داخل در بازار داخلی، مغفول و مظلوم در مقابل تولیدات خارجی واقع شود. به همین خاطر ما کارگران «رونق تولید» را که شعار امسال هم اعلام شد باید سرلوحه کارمان قرار دهیم و آن را جدی بگیریم. شعار امسال یعنی امنیت شغلی، شعار امسال یعنی درآمد بیشتر، شعار امسال یعنی تأمین اجتماعی شکوفا، شعار امسال یعنی نه به اقتصاد رانتی، شعار امسال یعنی نه به واردکنندگان فاقد عرق ملی، شعار امسال یعنی افزایش تولید و بهره‌وری. افزایش تولیدی که منجر به کاهش قیمت‌ها و افزایش اشتغال شود. این مهم به‌دست نخواهد آمد مگر با تلاش و همت مضاعف دولتمردان و مسئولان در راستای کاهش تورم، در حالی

که سیاست‌های دولت تاکنون منجر به توقف این روند نشده است. واقعیت آن است تا زمانی که رشد نقدینگی وجود داشته باشد سخن گفتن از مهار تورم، تصویری است دور از ذهن و ناممکن و اگر دولت قصد مهار تورم را دارد باید راهکارهایی برای متوقف کردن رشد نقدینگی اتخاذ کند. حال آنکه در سال گذشته شاهد بودیم رشد نقدینگی در کنار مؤلفه‌های دیگری چون افزایش نرخ ارز، ممنوعیت‌های تحمیل شده بر بازار و اخلال در جریان ورود کالاها و واسطه‌ای به افزایش قیمت‌ها منجر شد. و خلاصه اینکه شعار امسال یعنی نه محکم به خصوصی‌سازی.

پس اول، ما کارگران باید پیشگامان اجرایی شدن صفر تا صد شعار امسال باشیم.

دوم، دولت باید به‌صورت جدی تلاش کند ابزارهای قدرت حاکمیت را که با نام خصوصی‌سازی از دست داده است، مجدداً به‌دست آورد. ابزارهای قدرتی مانند سیستم حمل‌ونقل جاده‌ای و ریلی. ابزارهای قدرتمندی مانند واحدهای عرضه‌کننده گوشت همچون زیاران، ملاصدرا، مردودشت و... تا به‌وسیله آن‌ها بتواند عدالت

را در توزیع و حمایت از تولید دنبال کند.

سوم اینکه ابتدا دولت و در مرحله بعد کارفرمایان نباید در فرایندهای اقتصادی در پی تقلید از الگوهای غربی باشند، چراکه این الگوها متناسب با شرایط جغرافیایی و اقلیمی آن منطقه اتخاذ شده است و طبیعتاً فرایندهای

کدام رونق، کدام تولید؟

نازک‌نارنجی» نامید، هرچه خوبی و پیشرفت، سودآوری و... است متعلق به کارفرماست و هرچه مشکل و مسئله و معضل است مربوط به کارگر و قوانین و مقررات است و هیچ‌کس نیست که بگوید مگر در کشورهای پیشرفته و توسعه‌یافته دنیا برای نیل به این جایگاه، تمام قوانین و مقررات مالیاتی، بیمه‌ای و... خود را تعطیل کرده‌اند؟! به‌طور مثال، در هیچ جای دنیا طرح‌های حمایتی برای بازسازی و نوسازی صنایع، به‌صورت دائمی تصویب نمی‌شود، بلکه پس از جنگ‌ها و... برای یک دوره کوتاه‌مدت این کار صورت می‌گیرد در حالی که در ایران این قانون دائمی شده است و کارفرمایان و صاحبان بنگاه‌ها به‌جای پیش‌بینی ذخیره فنی یا تکنولوژی در دوران رونق و سودآوری برای به‌روزرسانی خط‌تولید، همه سود دوران رونق را از کارخانه بیرون می‌کشند و در زمان فرسوده‌شدن خط‌تولید خود، از دولت، سیستم بانکی، مالیاتی، بیمه‌ای و... می‌خواهند که برای نوسازی و بازسازی، از جیب ملت و کارگر به آن‌ها کمک کنند. نوع دیگری از تولید در ایران «تولید تقلبی» است. در این نوع تولید به‌خاطر امتیازات، یارانه‌ها و رانت‌هایی که در برخی مناطق تعریف می‌شود (مناطق آزاد، مناطق ویژه اقتصادی، جزایر آزاد، شهرک‌های صنعتی و...) عده‌ای سودجو تسهیلات بانکی و... را می‌گیرند و یک سوله و یک تابلوی شرکت در آن منطقه بر پا می‌کنند و پول‌ها را به‌جای دیگری می‌برند یا اینکه واردات انجام می‌دهند و به اسم تولید داخل می‌فروشند. در مورد برخی از صنوف نیز این رویکرد تعمیم یافته است. به‌طور مثال، بسیاری از نانوایی‌ها در ایران فقط به آردفروشی و آن هم با قیمت آزاد مشغول‌اند و در عین حال از پرداخت حق‌بیمه سهم کارفرما معاف هستند و قرار است دولت آن را از جیب ملت بپردازد و چون نمی‌پردازد سازمان تأمین اجتماعی از جیب کارگران خرج می‌کند.

برخی از انواع این نوع تولید در کشور ما که به‌ویژه در حوزه‌های دارویی و لوازم آرایشی و بهداشتی صورت می‌گیرد فقط و فقط بسته‌بندی، تغییر هولوگرام و برچسب است، که اخیراً حتی این کار را هم کارخانجات چینی خودشان تقبل می‌کنند.

«تولید انگلی» نیز گونه ای دیگر از تولید در ایران است که بر پایه خوراک و مواد اولیه ارزان اعطایی از سوی دولت (از محل انفال و منابع عمومی) می‌چرخد و می‌چربد و به محض اینکه زمزمه ای می‌شود که قرار است قیمت این نهاده ها و مواد اولیه واقعی شود این نوع تولیدگران

کتیو | ۰۵

خصوصی‌سازی یا خودمانی‌سازی؟!

اقتصادی کشور را بهبود نخواهند بخشید. آری نباید اجازه داد اندیشه‌های برون‌مرزی بر دولتمردان حاکم شود، چراکه این امر گویای کم‌رنگ‌شدن فرهنگ اسلامی در باورهای اقتصادی و الگوی رفتار اقتصادی آنان است که اگر این چنین بود واحدهای تولیدی و تجاری فعال در سطح کشور با چنین بن‌بستی روبه‌رو نمی‌شدند. بن‌بست‌هایی که مقام معظم رهبری ترویج آن را خیانت به کشور و نوعی پیام ضعف به دشمن می‌داند. امید است در سالی که پیش‌رو داریم با محقق شدن شعار «رونق تولید» به معنای حقیقی و واقعی خود دیگر شاهد وضعیت اسفباری همچون وضعیت نابسامان کارگران کارخانه نیشکر هفت‌تپه برای هیچ‌یک از کارگران زحمت‌کش کشورمان نباشیم، چراکه مطالبات معوقه، خود یکی از عواملی است که از لحاظ انگیزشی در روحیه کارگران تأثیر منفی خواهد گذاشت و همین امر سبب کاهش تولید خواهد شد که این خود با شعار سال ۱۳۹۸ یعنی «رونق تولید» در تناقض است.

ما خادمان جامعه کارگری در سال جدید همانند سال‌های گذشته تلاش حداکثری خود را به کار خواهیم بست که با همکاری و تلاش مسئولان عالی‌رتبه کشوری گام‌های بلندی در راستای احقاق حقوق قشر ضعیف جامعه کارگری اعم از شاغلان و مستمری‌بگیران برداشته شود.

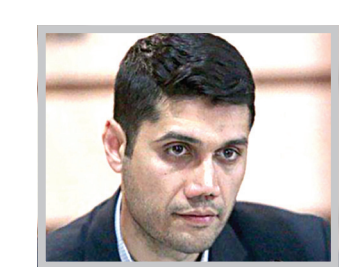
رئیس اتحادیه پیشکوتان جامعه کارگری

مدیرعامل جدید صندوق بازنشستگی کشوری با دو دستورکار منصوب شد

ماموریت‌های شفافیت و خروج از بنگاهداری

در روزهای نخست سال ۹۸، سید میعاد صالحی، مدیرعامل صندوق بازنشستگی کشوری شد. سید میعاد صالحی با پیشنهاد هیئت‌امای سازمان تأمین اجتماعی و صندوق‌های تابعه و حکم وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی جایگزین جمشید تقی‌زاده شده است. میعادصالحی متولد ۱۳۶۱، دانش‌آموخته دکترا از دانشگاه صنعتی شریف، عضو بنیاد ملی نخبگان و از اعضای هیئت‌علمی دانشگاه علم و صنعت است. محمد شریعتمداری، وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی در حکم خود خطاب به صالحی، صندوق بازنشستگی کشوری را نهادی دانسته که ذخیره و پس‌انداز طولانی‌مدت جمع کثیر بازنشستگان است و باید به جایگاه واقعی خود در عرضه ارائه خدمات شایسته به بازنشستگان و پایداری و بی‌نیازی از بودجه عمومی برگردد. قانون‌مداری، شفافیت، جوانگرایی، انتخاب شایستگان و سعی و تلاش مجاهدانه و نیز نظارت از نزدیک و مستمر امور، فسادستیزی و توجه به مصالح و منافع بازنشستگان از دیگر مواردی هستند که از مدیرعامل جدید صندوق بازنشستگی کشوری خواسته شده است. شریعتمداری خروج از بنگاهداری و تبدیل حوزه اقتصادی صندوق به نظامی برای مدیریت کارآمد پرتقوبی سودده و مناسب را راهبرد جدید این صندوق بیان کرده است. شریعتمداری همچنین در آیین معارفه صالحی که دهم فروردین ماه امسال برگزار شد، تأکید کرد: «صندوق بازنشستگی کشوری باید مرکز شفافیت، فسادستیزی و صیانت از حق الناس باشد و توجه به پایداری صندوق‌ها، کاهش هزینه‌ها و تلاش برای صیانت جدی از حق الناس‌ها به‌طور جدی دنبال شود.»

علت شاهد هزینه‌های مالی انباشته و دریافت وام‌های بانکی کلان برای جبران هزینه‌ها هستیم.» مدیرعامل صندوق بازنشستگی کشوری نیز در این مراسم گفته مسیر تنظیمی برای خروج از بنگاهداری را با جدیت دنبال می‌کند. صالحی با اشاره به تأکیدی که بر خروج از بنگاهداری شده، از تشکیل کارگروهی تخصصی برای واگذاری شرکت‌ها و بنگاه‌های تابعه این صندوق خبر داد و افزود: «این کارگروه واگذاری‌ها را مدیریت می‌کند. اگر بنگاه‌هایی وجود داشته باشند که سوءمدیریت موجب مشکلاتی در آن‌ها شده‌اند یا اینکه تجهیزات و ماشین‌آلات آن‌ها نیازمند به‌روزرسانی باشد، باید این اقدامات را انجام دهیم تا زمینه واگذاری آن‌ها مساعد شود. در کنار این‌ها ساماندهی سهام بنگاه‌ها را در دستورکار داریم.» از سوابق مدیرعامل صندوق بازنشستگی کشوری می‌توان به قائم‌مقامی هلدینگ صنایع معدنی صندوق بازنشستگی کشوری، عضو هیئت موسس و هیئت عامل صندوق نوآوری و شکوفایی، عضو هیئت‌مدیره صندوق حمایت از تحقیقات و توسعه صنایع الکترونیک، سرپرست طرح‌های صنایع نوین وزارت صنعت، معدن و تجارت، مشاور معاون رئیس‌جمهور و رئیس بنیاد ملی نخبگان در امور نخبگان و استعدادهای برتر، عضو و دبیر کمیسیون نخبگان شورای عالی انقلاب فرهنگی، عضو کمیته استعداد درخشان وزارت علوم اشاره کرد.